

Jiří Zídek: V Radotíně se mi líbí čím dál víc

Foto: Petr Buček

Basketbalista na svém oblíbeném místě v lese

První z pouze čtyř českých basketbalistů, kteří se dosud prosadili do americké NBA, se v roce 2000 se svou rodinou zabydlel v Radotíně. Výčet míst, ve kterých Jiří Zídek jako basketbalista žil, je přitom úctyhodný: Los Angeles, Charlotte, Denver, Seattle, Istanbul, Madrid nebo Berlín.

Jak jste se ocitl v Radotíně?

Můj táta bydlí ve Slivenci a v 90. letech se naskytla možnost koupit dům v Radotíně. Psal se rok 1997 a my jsme spolu s bratrem po takzvaném Sarajevském atentátu na Václava Klause měli docela obavy, co se v zemi bude dít. Tak jsme peníze uložili do rozestavěného domu v Radotíně. Později jsem stavbu dokončil a dnes tady žijeme spolu s manželkou a čtyřmi dětmi.

Co jste tehdy o Radotínu věděl?

Nic. Vyrůstal jsem na Babě v Praze 6. Až když se táta přestěhoval do Slivence, začal jsem poznávat i zdejší okolí. Ale Radotín mi tehdy neřikal vůbec nic.

Věděl jsem jen, že je to další obec za Slivencem. Když jsme dům koupili, hrával jsem v Americe. O Radotín jsem se začal zajímat až později a byl jsem příjmemně překvapený. Nastěhovali jsme se a já mám od té doby milé sousedy a žiju na perfektním místě. Ze začátku jsme si s manželkou mysleli, že tady zůstaneme na přechodnou dobu. Ale místo, zdejší vztahy a atmosféra nás odtud nepustily. Pak se nám narodily děti a začali jsme si užívat cyklostezku podél Berounky, pravidelně jsme vyráželi na výlety na Karlštejn. A zamilovali jsme si to tady tak, že už se nám odtud nechce.

Během kariéry jste prošel nejedním zajímavým městem, můžete je tedy srovnávat. Žil jste někdy podobně na předměstí?

To ne, když jsem hrál basketbal, bydlel jsem vždycky tak, abych to neměl daleko do haly. Trénovali jsme dvakrát denně, na dlouhé přesuny nebyl čas. Ale můžu říct, že v Radotíně se žije skvěle. A čím dále tady jsem, tím silnější se pocít ve mně je. Například vlakové spo-

jení s centrem Prahy je výborné. Mám celoroční letku, vlakem jezdím pravidelně. Těší mne, že intervaly v době dopravní špičky jsou tak krátké. Takové spojení s centrem je pro život na okraji města velmi důležité.

Co tady máte ještě v oblíbené?

Bydlíme kousek od Slavičeho údolí a také celý „náš“ les nad ním mám moc rád. S každým z mých čtyř dětí jsem se do něj dost nachodil. Hlavně cestu okolo krmelce znám velmi dobře, mohu porovnávat různá roční období a je to tam pěkné po celý rok. A taky mám rád Berounku, ta řeka je magická. Jako sportovec oceňuju koncentraci všech sportovišť na jednom místě. Ještě se k tomu staví bazén, která městská část to má?

Je něco, co vám v Radotíně naopak vadí?

Snad jen chybějící centrum, ale to se snad v příštích pár letech změní. U hotelového domu nebo před Albertem je to hezčí než dříve, ale všichni

Kdo je Jiří Zídek (45 let)

Bývalý basketbalový reprezentant se jako první Čech prosadil do nejlepší basketbalové ligy světa NBA. Do Ameriky odešel nejdříve do Kalifornie na univerzitu, poté hrál v NBA za Charlotte Hornets, Denver Nuggets a Seattle SuperSonics. Po návratu do Evropy působil v Žalgirisu Kaunas, s nímž vyhrál Euroligu. Hrál také za Fenerbahce Istanbul, Real Madrid nebo v týmech Alba Berlín a ČEZ Nymburk. Jeho otec Jiří Zídek st. byl vyhlášen nejlepším českým basketbalistou 20. století. Oba si spolu dokonce zahráli jednou za společný tým: za Radotín. Jiří Zídek ml. má čtyři děti – Jan (nastupuje letos za BK Wolves Radotín), Martin i Ela se stejně jako jejich otec a děda věnují nebo věnovali basketbalu. Nejmladšímu Timovi jsou dva roky.

Jiří Zídek si udržuje kondici jízdou na kole.

víme, že to není ideální. Chybí nějaká lavička a příjemná zeleň, kde by se dalo v centru posadit.

Často vás potkávám na kole. Máte nějakou oblíbenou trasu?

Bohužel má kolena mi sportování dnes skoro nedovolí, ale na horském kole jezdím. Rád sjedu z našeho lahovského kopec dolů, dám se u školy po lávce přes Berounku a vyjedu na Cukrák. Pokračuju dolů do Revnic a přes Karlův a Kosoř zpátky do Radotína. Pak už zbývá jen výšlap k nám na kopec. Trasa je dlouhá asi 53 kilometrů, překonám převýšení okolo 920 metrů. Jezdím to na čas, abych viděl, jak na tom jsem.

Čemu se věnujete po ukončení hráčské kariéry?

Pracuju pro basketbalový svaz a působím jako manažer pro mezinárodní vztahy ve VTB lize. Kromě toho komentuju zápasy pro televizi, která vysílá utkání Euroligy. Zrovna se chystám komentovat do Londýna. Ta práce mě hodně baví. A tady musím zmínit další výhodu Radotína, kterou je krátká vzdálenost od letiště. S tím jsem přitom, když jsem dům pořizoval, vůbec nekalkuloval. Dnes jsem rád, že se na letiště dostanu do 20 minut. Když není zácpa na okruhu. ■

Petr Buček

V roli komentátora basketbalových zápasů (vpravo nahoře)

Foto: Archiv Jiřího Zídek

Nenápadný klub pomáhá dětem i mládeži

Nijak výrazný vchod vedle školní družiny v Loučanské ulici vede do suterénu, kde sídlí Klub Radotín. Místo, kde se trojice sociálních pracovníků snaží pomáhat radotínským dětem ve věku od 12 do 19 let.

Přicházejí k nám děti s různými problémy. Některé řeší spory v rodině, jiné mají trable ve škole, s autoritami nebo se neshodnou s kamarády,“ říká Barbora Hurtišová, koordinátorka klubu, který spadá pod neziskovou organizaci Proxima Sociale.

Brána do podzemí se otevírá po polední a zavírá s příchodem večera, vždy od pondělí do čtvrtka. Někdy přijde jen pár zájemců o společnost nebo hovor s někým, kdo je vyslechne, případně poradí, co dále. Jindy je tu plno a rozvine se skupinová debata.

Někteří zájemci chodí i několikrát týdně, jiní se neobjeví pár měsíců.

Radotín má široké spektrum obyvatel a je to vidět i na hostech klubu. „Docházejí k nám děti ze sociálně slabších rodin, ale také z těch velmi dobře zaopatřených,“ uvádí Ivana Hanová, pracovníce centra. Někdo se zastaví i pětkrát za den. Půjčí si longboard, míč nebo třeba kolo a vyběhne zase ven. To však neznamená, že Klub Radotín funguje jako půjčovna sportovního vybavení. Zdejší pracovníci dobře vědí, komu a proč mohou něco takového svěřit.

Dětská a mládežnická organizace je postavena na vzájemné důvěře. Mnoho dětí se se svými problémy cítí ztraceno a hledají místo a osoby, kterým se mohou svěřit se svými bolestmi na duši. „Naše práce není o tom, že bychom viděli nějaká velká zlepšení situace, ve které se děti nacházejí. Potěší nás i malé krůčky, které ve své tíživé situaci udělají,“ říká koordinátorka programu Barbora Hurtišová. Když je na to vhodná doba, zamíří jeho pracovníci také do okolí a v terénu oslovují děti, aby věděly o tom, co nabízejí.

Klub Radotín chystá pro děti nejnovější program.

hry, k dispozici je i malá kuchyňka, kde se pravidelně vaří různé dobrotky. Zhruba jednou měsíčně vyráží pracovníce se svými mladými klienty na výlet a jednou ročně pořádají pro nejvíce potřebné týdenní pobyt na horách. Tam se mohou společně ještě hlouběji věnovat jejich problémům.

Dlouholetou vedoucí Klubu Radotín a také všech nízkoprahových služeb pro děti a mládež Proxima Sociale byla až donedávna Jaroslava Janíčková. Ta letos získala čestné uznání za přínos rozvoji oboru nízkoprahových sociálních služeb od České asociace streetwork. ■

(bú)

Komu je určen Klub Radotín

Dětem a mládeži ve věku od 12 do 19 let (ve vybraných případech i v jiném věku) v nepříznivé sociální situaci. Klienti bydlí nebo tráví svůj volný čas v Praze 16 (školní docházka, studium, mají v lokalitě příbuzné, kamarády apod.).

Svou činnost prezentují pravidelně také ve školních třídách.

Do klubu dochází pravidelně asi sedm desítek dětí a mladých lidí. Kromě poradenství tu na ně čekají také různé